

## **הצהרה על שמירת סודיות**

### **א. כללי:**

1. חוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") קובע, בין היתר, הוראות בדבר החובות הקשורות בביטחון המדינה ובשמירת ידיעות המגיעות לידיעתו של האזרח בכלל ושל עובד המדינה בפרט.
2. סעיף 117 לחוק, שעניינו גילוי בהפרת חובה דן בחובה המוטלת על עובד ציבור ועל מי שחדל מלהיות כזה, לשמירה על ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו.

סעיף 117(א) – (ג) קובע:

"(א) עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל מהיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) עובד הציבור שהתרשל בשמירת ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, או שעשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותה של ידיעה כאמור, דינו - מאסר שנה אחת.

(ג) הגיעה לאדם ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, והוא החזיקה, ללא סמכות כדין, בניגוד להוראות שניתנו לו בדבר החזקתה, או לאחר שחדל מהיות עובד הציבור, דינו - מאסר שנה אחת".

סעיף 117 הנ"ל קובע הוראות בדבר החובה לשמור ידיעות כאמור והאיסור למסור למי שאינו מוסמך להחזיקן. בצידו של סעיף זה סנקציות של מאסר על מי שעבר על הוראות הסעיף

### **ב. ידיעה:**

3. "ידיעה" מוגדרת בסעיף 91 לחוק כך:

"לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה".

עינינו הרואות, כי האיסור החל על מסירת "ידיעה" שהגיעה לעובד בתוקף תפקידו, או על מי שחדל מלהיות כזה, אינו חל על ידיעה סודית דווקא, או אפילו לא על ידיעה בעלת חשיבות כלשהי, אלא על כל ידיעה שהעובד קיבלה בתוקף תפקידו, מאיזה סוג שהוא כמוגדר לעיל ומסרה ללא סמכות בדיון/התרשל בשמירה עליה/עשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותה/החזיקה, ללא סמכות כדין, בניגוד להוראות שניתנו לו בדבר החזקתה.

### **ג. סמכות לקבל ידיעה:**

4. עובד ציבור רשאי למסור ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו רק אם הוסמך כדין למסור אותה ובתנאי שהוא מוסר אותה לאדם המוסמך לקבלה. הוראה זו חלה עליו גם לאחר פרישתו משירות המדינה.

סמכות למסור ידיעה יכולה להינתן במפורש או במשתמע. בנוסף, אם הסמיכה הממשלה – או שר בשמה – במפורש עובד למסור ידיעה מסוימת או ידיעות מסוג מסוים, הרי אין עבירה בעצם מסירת הידיעה. בדרך כלל, עצם הטלת תפקיד על עובד משמעותה גם סמכות למסור ידיעות, כגון סמכותם של דובר המשרד או עובד המקבל ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו ושמתבע העניינים עליו למוסר לעובדים אחרים או לציבור. במסגרת זו מותרת גם מסירת הוראה חדשה בידי העובד אשר קבע אותה. כמו כן עובד הממונה על עובדים אחרים מוסמך למסור ידיעות אחרות לעובדיו ואלה מוסמכים למסור ידיעות לממונה עליהם. כל סמכות למסור ידיעות כנ"ל קיימות במשתמע אלא אם כן נשללה במפורש

בנוסף, סעיף 117(ד) קובע שורה של הגנות אשר יכולות לעמוד לעובד ציבור, או מי שחדל מלהיות כזה ומסר ידיעה כאמור:

"(ד) (1) לנאשם לפי סעיף קטן (א) תהא זו הגנה טובה שהידיעה כבר פורסמה לרבים על פי סמכות כדין או הועמדה לעיון הרבים על פי סמכות כדין;

(2) לנאשם לפי סעיף קטן (א) בשל מסירת ידיעה לאחר שחדל מהיות עובד הציבור תהא גם זו הגנה טובה, שמסירת הידיעה היתה כעבור חמש שנים מהיום שחדל מהיות עובד הציבור ושבמסירת הידיעה לא היה משום פגיעה בדבר שיש לציבור זיקה בו או פגיעה בזכותו של יחיד;

(3) הוראות פסקה (2) לא יחולו על ידיעה הנוגעת לביטחון המדינה או ליחסי חוץ שלה אלא אם כן אישר הגורם המוסמך, קודם למסירתה, כי מסירת הידיעה לא תפגע בביטחון המדינה או ביחסי חוץ שלה; לענין זה, 'הגורם המוסמך' - הצנזור הצבאי הראשי או בעל תפקיד אחר, הכל כפי שתקבע הממשלה בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, דרך כלל או לפי סוגי עניינים;

(4) אישר הצנזור הצבאי הראשי פרסום ידיעה כגורם המוסמך לפי הוראות פסקה (3), יראו את האישור גם כאישור מטעמו לפרסום הידיעה לפי חלק ח' לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אלא אם כן קבע הצנזור הצבאי הראשי אחרת."

אני מצהיר כי קראתי את ההוראות בדבר שמירת סודיות כמפורט לעיל, וכי הן נהירות לי, הכל מכוח סעיף 117 של חוק העונשין, תשל"ז – 1977.

שם משפחה \_\_\_\_\_ שם פרטי \_\_\_\_\_ ת"ז \_\_\_\_\_

תאריך: \_\_\_\_\_ חתימת העובד המצהיר: \_\_\_\_\_